

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ה ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּאֵלֶיךָ תִּרְיֹסר פִּרְקִיךָ, תִּרְיֹסר מִתִּיחִין, דְּאֵתְמַתְּחוּ מִיִּשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ. דְּכַתִּיב, (בראשית מט)
כָּל אֱלֹהֵי שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר. מִתִּיחִין דְּיִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי אֶקְרוּן. לְאֵתְמַתְּחָא שְׁמָא
דְּמִי, לְמַהוּי בְּנֵינָא כְּדָקָא יָאוּת, לְמַהוּי יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלָא דְשְׁמָא דְאֱלֹהִים. אֱלִי' הָ אִיהוּ
יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלָא. מִי' חֵבֶר (נ"א ברא) אֱלֹהֵי בְּהִידִיָּה, וְהוּהָ בְּנֵינָא שְׁלִים עַל תְּקוּנִיָּה, שְׁמָא
חֵדָא מִמֶּשׁ.

תרגום לעברית

מְבָרְכִים לְמִטָּה - דִּין וְנִפְתָּלִי גָד וְאֶשֶׁר. בְּיָרֵךְ שְׁמָאֵל - דִּין עַד פִּרְקֵי הָרָגֵל, פִּרְקֵי הָרָגֵל
נִפְתָּלִי, וּמִשּׁוּם כֶּה נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלָחָה, קַל בְּרָגֵלִיו. בְּיָרֵךְ יָמִין גָּד, וְהוּא יָגֵד עֲקֵב, עַד
פִּרְקֵי הָעֲקֵב. אֶשֶׁר פִּרְקֵי שֶׁל עֲקֵב יָמִין, וְטָבֵל בְּשֶׁמֶן רָגְלוֹ, וְכָתוּב בְּרִזָּל וְנִחַשְׁתָּ מְנַעֲלֶיהָ.
כָּל אֱלֹהֵי הֵם דְּיוֹקְנָאוֹת עֲלִיוֹנִים, דְּיוֹקֵן שְׁלִמְעָלָה. וּמִשּׁוּם שֶׁהֵיוּ בְּרִיּוֹת מִמֶּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
נִתְקַנָּה בָּהֶם הַשְׁכִּינָה בְּשָׁנִים עָשָׂר הַפִּרְקִים הָלָלוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה הַתְּפִשְׁטִיּוֹת שְׁנֵתְפִשְׁטוּ
מִמֶּשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב כָּל אֱלֹהֵי שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר. הַתְּפִשְׁטִיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
אֵלָה נִקְרָאִים. לְהַתְּפִשְׁטוֹת שֵׁם שֶׁל מִי' לְהִיּוֹת בְּנֵן כְּרָאוּי, לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלָא שֶׁל
שֵׁם אֱלֹהִים. אֱלִי' הָ הוּא יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלָא. מִי' חֵבֶר (ברא) אֱלֹהֵי עֲמוֹ, וְהִיא בְּנֵן שְׁלֵם עַל
תְּקוּנוֹ, שֵׁם אֶחָד מִמֶּשׁ.

הָדָא הוּא דְאָמַר לִיה לִיעֲקֹב, הֵהוּא מְמַנָּא דְעֵשׂוֹ, דְכָתִיב, (בראשית לב) כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים, (עם אנשים ותוכל) לְעֵילָא, בְּתַקוּנָא קְדָמָא, בְּבִנְיָנָא קְדָמָא. כָּל אֱלֹהִי, וְדַאי בְּנִינָא קְדָמָא אִיהוּ. וְעַל דָּא, לִית שְׂצִיאוֹ לְיִשְׂרָאֵל, לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין. וְחַס וְשָׁלוֹם אֲלֻמָּלָא יִשְׁתַּצִּיאוּ, שְׂמָא דָּא לֹא הוּי, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (יהושע ז) וְהִכְרִיתוּ אֶת שִׁמְנוֹ מִן הָאָרֶץ וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. שְׂמָא גָדוֹל, דָּא, בְּנִינָא קְדָמָא, שְׂמָא קְדָמָא אֱלֹהִים. וְהַשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינוֹן בְּגִלוּתָא, כְּכִיכּוֹל כָּל בְּנִינָא נָפַל. לְזִמְנָא דְאַתִּי, כִּד יִפְרוֹק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָנוֹי מְגִלוּתָא, (מתחבר) מ'י וְאֶל'ה דְהוּא בְּפִירוּדָא בְּגִלוּתָא, יִתְחַבְּרוֹן כְּחָדָא, וְשְׂמָא דְאֱלֹהִים יְהֵא שְׁלִים עַל תְּקוּנִיהָ, וְעֲלָמָא יִתְבָּסֵם. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה ס) מִי אֵלֶּה כָּעֵב תַּעֲוִפִּינָה וְכִיּוֹנִים אֶל אֲרַבְתִּיהֶם.

תרגום לעברית

זֶהוּ שְׂאֵמַר לוֹ לִיעֲקֹב אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה שֶׁל עֵשׂוֹ, שְׁכָתוֹב (בראשית לב) כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים, (עם אנשים ותוכל) לְמַעְלָה, בְּתַקוּן רֵאשׁוֹן בְּבִנְיָן רֵאשׁוֹן. כָּל אֱלֹהִי, וְדַאי בְּנִין רֵאשׁוֹן הוּא. וְלִכֵּן אֵין כְּלִיּוֹן לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. וְחַס וְשָׁלוֹם, אֲלֻמָּלָא יִכְלוּ, הַשֵּׁם הַזֶּה לֹא הִיָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (יהושע ז) וְהִכְרִיתוּ אֶת שִׁמְנוֹ מִן הָאָרֶץ וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. שֵׁם הַגָּדוֹל זֶה הַבִּנְיָן הָרֵאשׁוֹן, שֵׁם הָרֵאשׁוֹן אֱלֹהִים. וְעַכְשָׁו שִׁישְׂרָאֵל בְּגִלוּת, (יתחבר) כְּכִיכּוֹל נָפַל כָּל הַבִּנְיָן, וְלַעֲתִיד לָבֹא כְּשִׁיגְאֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת בְּנָיו מִהַגְלוּת, מ'י וְאֶל'ה שֶׁהֵיוּ בְּפִירוּד בְּגִלוּת יִתְחַבְּרוּ כְּאֶחָד, וְשֵׁם הָאֱלֹהִים יְהִיָּה שְׁלֵם עַל תְּקוּנָה וְהַעוֹלָם יִתְבָּסֵם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה ס) מִי אֵלֶּה כָּעֵב תַּעֲוִפִּינָה וְכִיּוֹנִים אֶל אֲרַבְתִּיהֶם.

ובגין דאיהו שְׁמָא חָדָא, לֹא כְּתִיב מִי וְאַלֶּהָ, אֲלֵא מִי אֱלֹהִי, שְׁמָא חָדָא, בְּלֹא פְּרוּדָא, וְהוּא אֱלֹהִים. דְּהַשְׁתָּא בְּגִלּוּתָא, אֲסִתְּלָק מִי לְעִילָא, כְּבִיכּוּל אִימָא מַעַל בְּנִין. וּבְנִין נִפְּלוּ. וְשְׁמָא דְּהוּה שְׁלִים, דְּהוּא שְׁמָא עֲלָאָה רַבְּרָבָא קְדָמָאָה, נִפְּיל. וְעַל דָּא, אָנּוּ מְצַלִּין, וּמְקַדְּשִׁין בְּבִתֵּי כְּנִסְיֹת, עַל שְׁמָא דָּא, דִּיתְבְּנִי כְּמָה דְּהוּה. וְאַמְרִי יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. אָמֵן (קס"ה ע"ב) יְיָהּ שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ. מֵאֵן שְׁמִיהָ רַבָּא. הָהוּא קְדָמָאָה דְּכָלָא, בְּגִין דְּלִית לִיהָ בְּנִינָא אֲלֵא בְּהָדֵן. מ'י לֹא יִתְבְּנִי לְעוֹלָם, אֲלֵא בְּאַלֶּהָ. וְעַל דָּא, בְּהָהוּא זְמַנָּא, מִי אֱלֹהִי כְּעַב תְּעוּפִינָה. וְיַחֲמוּן כָּל עַלְמָא, דְּהָא שְׁמָא עֲלָאָה אֲתַתְּקֵן עַל תְּקוּנָהּ. וְאִי שְׁמִיהָ רַבָּא דָּא אֲתַקֵּן, וְאַתְבְּנִי עַל תְּקוּנָהּ, הָא יִשְׂרָאֵל שְׁלִיטִין עַל כָּלָא, וְכָל שְׂאָר שְׁמָהּ יִתְהַדְּרוּן עַל תְּקוּנָהּ, וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִיטִין עַל כָּלָא, דְּהָא כָּלָהּ תְּלִיין בְּשְׁמִיהָ רַבָּא, קְדָמָאָה לְכָל בְּנִינִין. רְזָא דָּא, כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמִין. קְדָמָאָה לְכָל בְּנִינִין, שְׁמָא דָּא אֲתַבְּנִי. דְּכְתִיב, (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִי, בְּרָא שְׁמִיהָ עַל תְּקוּנָהּ, וְכִד בְּרָא אֱלֹהִי, בְּרָא (שְׁמִיהָ) לִיהָ בְּכָל חֵילִין דִּיתְחַזֵּן לִיהָ, לְמַהוּי שְׁמִיהָ עַל תְּקוּנָהּ כְּדָקָא יְאוּת, דְּכְתִיב, (ישעיה מ') הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם.

תרגום לעברית

ומשום שהוא שם אחד, לא כתוב מי ואֵלֶהָ, אֲלֵא מִי אֱלֹהִי, שם אחד ללא פְּרוּד, והוא אֱלֹהִים. שְׁעַכְשׁוּ בְּגִלּוּת הַתְּעַלָּה מִי לְמַעְלָה, כְּבִיכּוּל הָאֵם מַעַל הַבְּנִים, וְהַבְּנִים נִפְּלוּ, וְהַשֵּׁם שְׁהִיָּה שְׁלֵם, שֶׁהוּא הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַגָּדוֹל הָרָאשׁוֹן, נִפְּל. וְעַל זֶה אָנּוּ מְתַפְּלִים וּמְקַדְּשִׁים בְּבִתֵּי כְּנִסְיֹת עַל הַשֵּׁם הַזֶּה שִׁיבְנָה כְּמוֹ שְׁהִיָּה, וְאוֹמְרִים יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. אָמֵן יְיָהּ שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ. מִי זֶה שְׁמוֹ הַגָּדוֹל? אוֹתוֹ הָרָאשׁוֹן שֶׁל הַכָּל, מִשׁוּם שֶׁאֵין לוֹ בְּנִין אֲלֵא עֲמֻנּוֹ. מ'י לֹא יִבְנֶה לְעוֹלָם אֲלֵא בְּאַלֶּהָ. וְעַל זֶה בְּאוֹתוֹ זְמַן, מִי אֱלֹהִי כְּעַב תְּעוּפִינָה, וְיִרְאוּ כָּל הָעוֹלָם שְׁהִרִי הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן נִתְּקֵן עַל תְּקוּנּוֹ. וְאִם שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַזֶּה נִתְּקֵן וְנִבְנָה עַל תְּקוּנּוֹ, הִרִי יִשְׂרָאֵל שׁוֹלְטִים עַל הַכָּל, וְכָל שְׂאָר הַשְּׁמוֹת

יחזרו על תקונם, וישראל שולטים על הכל, שהרי כלם תלויים בשמו הגדול, ראשון לכל הבנינים. סוד זה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולמות. ראשון לכל הבנינים, שם זה נבנה, שכתוב (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. ברא שמו על תקונו. וכשברא אלה, ברא (שמו) אותו בכל החילות שנראים לו להיות שמו על תקונו בראוי, שכתוב המוציא במספר צבאם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ה ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

מאי במספר. אלא ברא חד דנהיר מסייפי עלמא עד סייפי עלמא, אית ליה לקודשא בריך הוא, והוא אילנא רבא ותקיה. רישיה מטי לצית שמיא, וסופיה מתחן שרשוי, ואשתרשן בעפר קדישא, ומספר שמיה. ותליא בשמים עלאין, וחמש רקיעין תליין מניה, עד האי מספר, וכלהו נטלין שמא דא בגיניה דכתיב, (תהלים יט) השמים מספרים, בגין האי מספר, כלהו (ד"א בגין האי שמא מספר) שמים רווחין שמא דא בגיניה, ועל דא המוציא במספר צבאם, דאלמלא מספר דא, לא ישתכחון חיילין ותולדין לעלמין. ועל דא כתיב, (במדבר כג) מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל, תרין אינון, דמנו עאנא, ועאלו בחושבנא על ידיהו, בגין דלא שלטא בהו עינא בישא. מי מנה עפר יעקב, הא חד, דעביד חושבנא. ומספר את רבע ישראל, הא מונה אחרא. ועל תרין אלין לא שלטא בהו עינא בישא, דהא מי מנה לעפר יעקב, אלין אינון אבנין (ד"א דרגין) קדישין, אבנין מפולמין, דמנהון נפקי מיין לעלמא. ועל דא כתיב (בראשית כח) והיה זרעה כעפר הארץ. מה ההוא (וישלח ק"ע) עפר, עלמא מתפרך בגיניה. אוף הכי (בראשית כב) והתברכו בזרעה כל גויי הארץ. כעפר הארץ ממש. ומספר דאיהו מונה תננינא, מנה לרבע כל אינון נוקבין, מרגלן עלאין, דמטה דשכיב עליה ישראל. ומתמן

מה זה במספר? אלא בן אחד שמאיר מסוף העולם ועד סוף העולם יש לקדוש-ברוך-הוא, והוא עץ גדול וחקק. ראשו מגיע לגבה השמים, וסופו מתפשטים שרשיו, ומשרשים בעפר הקדוש, ומספר שמו. ותלוי בשמים העליונים, וחסמה רקיעים תלויים ממנו עד המספר הזה, וכלם נוטלים שם זה בגללו, שכתוב (תהלים יט) השמים מספרים, בגלל מספר זה. כל (בשביל השם הזה מספר) השמים מרויחים את השם הזה בגללו. ועל זה המוציא במספר צבאם, שאלמלא מספר זה לא ימצאו חילות ותולדות לעולמים. ועל זה כתוב (במדבר כג) מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל. שנים הם שמנו צאן ונכנסו בחשבון על ידיהם, בגלל שלא שלטה בהם עין הרע. מי מנה עפר יעקב - הרי אחד שעשה חשבון. ומספר את רבע ישראל - הרי מונה אחר. ועל שני אלה לא שלטה בהם עין הרע, שהרי מי מנה לעפר יעקב - אלה אותן אבנים (דרגות) קדושות, אבנים מפקמות שמהן יוצאים מים לעולם. ועל זה כתוב (בראשית כח) והיה זרעה כעפר הארץ. מה אותו עפר העולם מתברר בשבילו, אף כה (בראשית כב) והתברכו בזרעה כל גויי הארץ. כעפר הארץ ממש. ומספר, שהוא מונה שני, מנה את רבע כל אותן נקבות, מרגליות עליונות, של המטה ששוכב עליה ישראל. ומשם והלאה הוא מונה לכל, משום שהוא טוב עין. והו שכתוב מונה מספר לכוכבים. מי הוא שמונה את הכוכבים? מספר. מונה מספר לכוכבים. ועל ידו עוברים כלם בחשבון. ולעתיד לבא, (ירמיה לג) עוד תעברנה הצאן על ימי מונה. ולא יודעים מי הוא. אלא משום שבאותו זמן יהיה הכל ביחוד בלא פירוד, הכל יהיה (והכל יהיה) מונה אחד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

